

Mál nr. 370/2018**M og
vátryggingafélagið V v/ innbústryggingar.****Ágreiningur um bótaskyldu vegna þjófnaðar á innbúsmunum.****Gögn.**

Málskot, móttækið 13.11.2018, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 29.1.2019.

Málsatvik.

Að kvöldi 14. júní 2018 var lögreglu tilkynnt um þjófnað úr íbúð M að A í Mosfellsbæ. M var þá stödd erlendis en B, dóttir M, hafði tilkynnt um þjófnaðinn til lögreglu. B kvaðst hafa komið nokkru áður að húsnæði M, þar sem verið var að mála og pakka þar sem M væri að flytja úr húsnæðinu og því væri allt dót í kössum um allt gólf. B kvað málara, sem væri fjölskylduvinnur þeirra, hafa verið að störfum í húsinu einnig deginum áður. M kvaðst ekki hafa „pælt“ mikið í því þegar hún hafi komið, en útidyráðurinn hafi staðið opin og hafi hún talið að málarninn væri enn þá á svæðinu. Hún kvaðst svo hafa komið aftur og séð að búið væri að taka allavega, sjónvarp, gítar og líklega tölvu.

Samkvæmt athugun lögreglu á vettvangi var að sjá að útidyráðurinn hafi verið opin en B hafi hins vegar verið inni, en einnig hafi mátt sjá að búið hafi verið að róta mikið í kössum og rusla til. Vettvangur hafi verið kannaður með tilliti til innbrots en ekki hafi verið að finna nein ummerki þess að brotist hafi verið inn í húsið, ekki hafi verið að sjá ákomur á gluggum né útidyráðurinn. Ekki var vitað með hvaða hætti hafi verið farið inn né heldur hverjir hafi verið að verki.

M hefur í gildi innbústryggingu hjá V og hefur krafist bóta úr vátryggingunni fyrir tjón sitt vegna þeirra innbúsmuna sem stolið var. Í skilmálum vátryggingar segir að vátryggingin bæti tjón vegna þjófnaðar úr íbúðarhúsnæði eða geymslu tilheyrandi lögheimili vátryggingartaka. Samkvæmt skilmálunum gildir einnig um vátrygginguna sú varúðarregla að læsa skuli m.a. íbúðarhúsum og geymslum og loka öllum gluggum og krækja aftur, auk þess sem vátryggður skuli sjá til þess að ekki sé skilið við ólæst íbúðarhúsnæði mannlaut. Enn fremur er þess getið í skilmálunum að skylt sé að fara eftir varúðarreglum í skilmálunum og sé þeim ekki fylgt getur ábyrgð félagsins fallið niður í heild eða að hluta, sbr. 26. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004. Með vísan til framangreindra varúðarreglna hefur V hafnað bótaskyldu.

Álit.

Samkvæmt 26. gr. laga nr. 30/2004 getur vátryggingafélag gert fyrirvara um að það skuli laust úr ábyrgð í heild eða að hluta ef varúðarreglum er ekki fylgt. Slíkan fyrirvara getur félagið þó ekki borið fyrir sig ef ekki er við vátryggðan að sakast eða sök hans er óveruleg eða það að vátryggingaratburður hefur orðið verður ekki rakið til brota hans.

Samkvæmt gögnum málsins er ekki um það deilt að munum úr innbúi M var stolið á heimili hennar þótt ekki verði ráðið með vissu hver atvik nákvæmlega voru þegar þjófnaðurinn átti sér stað. Hvað sem því líður verður ekki annað ráðið af gögnum málsins en M hafi verið stödd erlendis þegar vátryggingaratburður varð og ekkert í gögnum málsins gefur til kynna að við M hafi verið sakast, ef þjófnaðinn má rekja til þess að varúðarreglum hafi ekki verið fylgt, en það er skilyrði þess að félagið geti borið slíkan fyrirvara fyrir sig. Með því að M telst ekki eiga sök á því að varúðarreglur kunni að hafa verið brotnar á hún óskertan rétt til bóta úr innbústryggingunni.

Niðurstaða.

M á óskoraðan rétt á bótum úr innbústryggingu hjá V.

Reykjavík, 26. mars 2019.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildgunnur Hafsteinsdóttir lögfr.